

Lopper

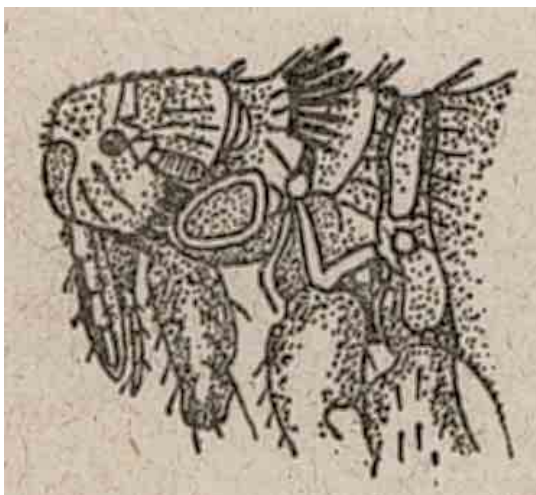
Esther van Praag, Ph.D. - Oversettelse av Camilla Bergstrøm

Lopper kan være til plage for kaniner, så vel som mennesker. Villkaniner angripes hovedsakelig av kaninloppen *Spilopsyllus cuniculi*. Livssyklusen til *Spilopsyllus cuniculi* er synkronisert med villkaninens livssyklus slik at loppene legger eggene sine like etter at kaninungene er født. Loppelhunnene legger eggene sine inne i redet der det er tilstrekkelig fuktighet til at de kan utvikle seg. De klekkede larvene kan kun overleve hvis luftfuktigheten er over 50 %. De livnærer seg av avføringen til de voksne loppene. Den er rik på blod fra verten.

Loppebestanden som lever hos kaninen består av egg (50 %), larver (35 %), pupper (10 %) og kun 5 % voksne lopper. Loppene utvikler seg fort og vil angripe nye kaniner innen kort tid.

Lengden på loppens livssyklus er avhengig av luftfuktighet og temperatur. Vanligvis varer den mellom 12 og 14 dager, men kan også være så lenge som 6 mnd. Innendørs varer livssyklusen et sted mellom 9 dager og 4 uker.

Tamkaniner angripes hovedsakelig av hunde- og katteloppene: *Ctenocephalides felis* eller *Ctenocephalides canis*.

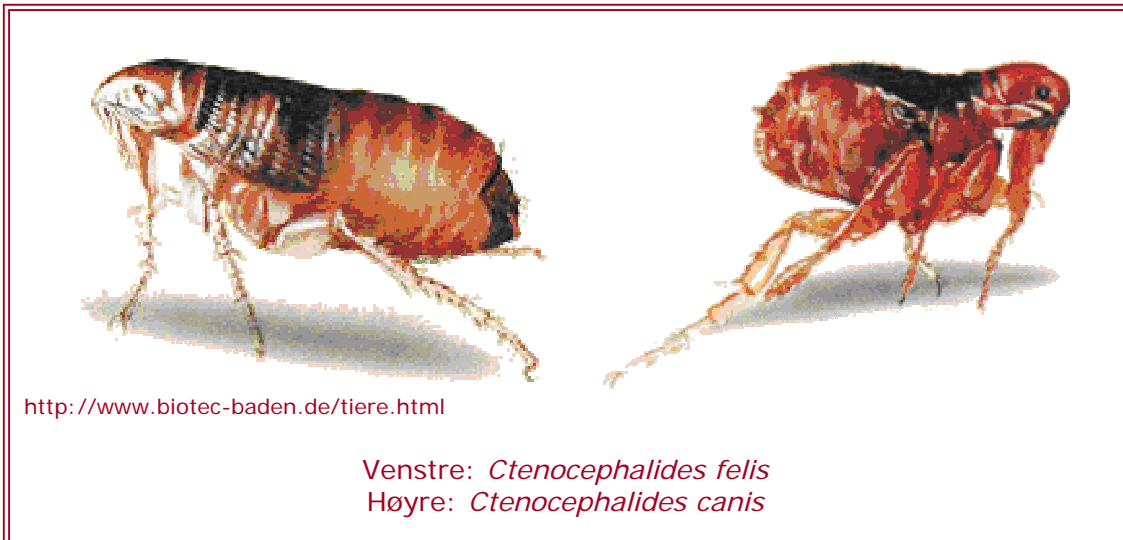
Farmers Bulletin 1568 – bureau of Animal Industry; M.W. Meek, Diseases and Parasites of Rabbits and their control

Venstre: *Spilopsyllus cuniculi*, kaninloppen.

Høyre: *Echinophaga gallinacea*, en hønseloppe som også kan angripe kaniner

Ctenocephalides felis kan forårsake kraftig irritasjon hos både mennesker og dyr. Det blir gjerne fulgt av allergiske reaksjoner mot anti-koagulase enzymet som finnes i det injiserte spyttet fra loppen. Enzymet er nødvendig for å holde loppebittet åpnet.

Mange forskjellige loppearter er funnet hos kaniner. Noen av disse er *Pulex irritans*, *Cediopsylla simplex*, *Odontopsyllus multispinosus*, *Echinnophaga gallinacea* og *Echidnophasis mymecobil*.

Lopper kan være bærere av bendelormparasitten, eller av smittsomme sykdommer som kan ramme kaninen, som Myxomatose, tularemi eller pest. Myxomatose spres hovedsakelig av kaninloppen *Spilopsyllus cuniculi*.

Symptomer og diagnose

Tilstedeværelse av lopper er vanligvis subklinisk og sesongbetont, og høydepunktet er slutten av sommeren. Et loppeangrep karakteriseres ved avføring og egg i kaninens pels. Loppene blir ofte oppdaget rundt og mellom ørene, på øyelokkene og på nesen. Andre deler av kroppen skal heller ikke utelukkes.

En sjelden gang kan kaniner få en kraftig allergisk reaksjon på spyttet som loppene injiserer i huden. Ved slike reaksjoner anbefales det å undersøke kaninen for ytterligere hudsykdommer.

Tilstedeværelse av *Spilopsyllus cuniculi* fører ofte til kløe i huden og skorpedannelser.

Av og til kan loppebitt føre til sekundære bakterieinfeksjoner. I dette tilfelle anbefales bruk av oral antibiotika. Det beste er å ta en prøve av bakteriekulturen og en sensitivitetstest for å avgjøre hvilke type

antibiotika som egner seg best.

Behandling

Det er viktig å behandle både kaninen og omgivelsene.

Loppene kan elimineres med sprayer, pulver eller salver:

- Pyretrin-baserte produkter.
- pyrethrin based products.
- Selamectin: Revolution® (USA) eller Stronghold® (Europa) – Pfizer, 18 mg/kg. en enkel topisk (lokal) dose burde være tilstrekkelig - hvis ikke gjentas behandlingen etter 30 dager.
- Imidacloprid: Advantage® - Bayer, en enkel påføring er vanligvis tilstrekkelig til å fjerne loppene - hvis ikke gjentas behandlingen etter 30 dager. Damp/dunst fra dette produktet kan forårsake irritasjon i øynene, så det er viktig å lufte rommet kaninen befinner seg i.
- Lufenuron: Program® - Novartis, 10 mg/kg. En enkel behandling bør være tilstrekkelig - hvis ikke gjentas behandlingen etter 30 dager.

Loppehalsbånd bør aldri brukes på kaniner. De fører til at huden blir kraftig irritert. Det er rapportert tilfeller der kaninen selv prøvde å fjerne halsbåndet og døde pga at kjeven satte seg fast.

Behandling av omgivelsene er også viktig (borsyre som Fleabuster®; Vet-Kem Acclaim Plus® - Sanofi; Staykil® - Novartis; Indorex® - Virbac; acaricide spray).

Når man behandler et teppe må man støvsuge først og fortsette med å penetrere teppet med spray eller pulver. Sjamponering eller damprens er ikke ideelt siden den gjenværende dampen kan forverre loppeproblemet.

Mens omgivelsene renses bør kaninen holdes på god avstand for å unngå kontakt med rensesproduktene.

Treatment of the environment is important (boric acid such as Fleabusters®; Vet-Kem Acclaim Plus® - Sanofi; Staykil® - Novartis; Indorex® - Virbac; acaricide spray). When treating a carpet, vacuum first in order to further penetration of the spray or powder. Shampooing and steam cleaning are not ideal; their residual humidity can increase the mite problem. During treatment of the environment, rabbits should be kept in another part of the home to avoid the danger of contact with the products.

Videre informasjon

1. Amin OM. Comb variations in the rabbit flea, *Cediopsylla simplex* (Baker). J

- Med Entomol. 1974; 11:227-30.
2. Farlow JE, Burns EC, Newsom JD. Seasonal distribution of some arthropod parasites of rabbits in Louisiana. J Med Entomol. 1969; 6(2):172-4.
 3. Graves GN, Bennett WC, Wheeler JR, Miller BE, Forcum DL. Sylvatic plague studies in southeast New Mexico. II. Relationships of the desert cottontail and its fleas. J Med Entomol. 1978; 14(5):511-22.
 4. Gurycova D. First isolation of *Francisella tularensis* subsp. *tularensis* in Europe. Eur J Epidemiol. 1998; 14(8):797-802.
 5. Hutchinson MJ, Jacobs DE, Bell GD, Mencke N. Evaluation of imidacloprid for the treatment and prevention of cat flea (*Ctenocephalides felis felis*) infestations on rabbits. Vet Rec. 2001; 148(22):695-6.
 6. Launay H. [On the phenology of the flea *Xenopsylla cunicularis* Smit, 1957 (Siphonaptera, Pulicidae) parasite of the European rabbit] Ann Parasitol Hum Comp. 1982; 57(2):145-63.
 7. Mead-Briggs AR, Vaughn JA, Rennison BD. Seasonal variation in numbers of the rabbit flea on the wild rabbit. Parasitology. 1975; 70(1):103-18.
 8. Merchant JC, Kerr PJ, Simms NG, Robinson AJ. Monitoring the spread of myxoma virus in rabbit *Oryctolagus cuniculus*
 9. populations on the southern tablelands of New South Wales, Australia. I. Natural occurrence of myxomatosis. Epidemiol Infect. 2003; 130(1):113-21.
 10. Osacar-Jimenez JJ, Lucientes-Curdi J, Calvete-Margolle C. Abiotic factors influencing the ecology of wild rabbit fleas in north-eastern Spain. Med Vet Entomol. 2001; 15(2):157-66.
 11. Osacar JJ, Lucientes J, Calvete C, Peribanez MA, Gracia MJ, Castillo JA. Seasonal abundance of fleas (Siphonaptera: Pulicidae, Ceratophyllidae) on wild rabbits in a semiarid area of northeastern Spain. J Med Entomol. 2001; 38(3):405-10.
 12. Pfaffenberger GS, Valencia VB. Ectoparasites of sympatric cottontails (*Sylvilagus audubonii* Nelson) and jack rabbits (*Lepus californicus* Mearns) from the high plains of eastern New Mexico. J Parasitol. 1988; 74(5):842-6.
 13. Pinter L. *Leporacarus gibbus* and *Spilopsyllus cuniculi* infestation in a pet rabbit. J Small Anim Pract. 1999; 40(5):220-1.
 14. Rothschild M. Myxomatosis and the rabbit flea. Nature. 1965; 207(2):1162-3.
 15. Shepherd RC. Myxomatosis: the occurrence of *Spilopsyllus cuniculi* (Dale) larvae on dead rabbit kittens. J Hyg (Lond). 1978; 80(3):427-9.
 16. Timm KI. Pruritus in rabbits, rodents, and ferrets. Vet Clin North Am Small Anim Pract. 1988; 18(5):1077-91.
 17. Vashchenok VS, Shuliat'ev AA. *Spilopsyllus cuniculi* fleas--parasites of the wild rabbit on the territory of the USSR. Parazitologiya. 1990; 24(2):148-51.

Innholdet på denne siden må ikke kopieres eller publiseres på nytt noe annet sted.

SEPTEMBER 2005

